

е мнѣнието и желанието на населението отъ това село.“ *) Отзивътъ на побѣсенелий звѣрь бѣше съ отнѣмание на живота на бѣловласнитѣ старци: Дѣдо Х. Иванъ и дѣдо Панайотъ. За които по горѣ споменахме. Приклѣпаха очи клѣтитѣ старци прѣдъ яростта на демонскій бѣсъ. Мжченици уви, на злобата и неправдата! лѣгка да имъ прѣстъ А невиннитѣ Мютю терзия и Вълчу терзия бѣха наранени отъ ятаганитѣ на Баши-бозушката шайка. Каймакаминътъ видя осжетенъ планътъ си, той се върна на другиятъ день (15 Май) пълненъ съ гнѣвъ заканване въ г. Ямболъ. Съ пристигването си той телеграфира на вѣроломний Шефкетъ-паша, който въ него врѣме върлуваше въ г. Сливенъ, за да се върне и дойде въ селото Бояджикъ за да го съсиятъ и изгорятъ; което, спорѣдъ неговитѣ софизми, е било обърнато на комитаджийски вѣртепъ. Отзивътъ на поканата на пашата бѣше за каймакаминътъ балзамъ на сърдцето и душата му. Той (каймакаминътъ) почна да прави приготвлѣние за походъ. Покани всичкитѣ Ислями—граждани и селяни на „Свадба“ !! която щѣла да се извърши въ селото Бояджикъ. Уви! Свадба на смъртъ и обиръ! Свадба на звѣрства и гибель! Калесанитѣ отъ близнитѣ и далечни села, калифови синове пристигнаха, толкова многочислено, чтото ако самий Лондонъ бѣше подложенъ за тая свадба, на дали ще се падне най малко на всѣкий отъ тѣзи свадбари поне по единъ скъсанъ дрипелъ. Бабаитѣ свадбари бѣха развалнувани. Рѣдъ отъ нѣколко ноци града не намѣри спокойствие ни миръ отъ дивитѣ крясъци и движения на глупавата но свирѣпа сганъ. Всичкитѣ бѣха въоружени оргинално. Е тамъ що-видемъ нѣкой чалма уста-

*) Тия прѣдставени прѣдложения сж били съчинѣни отъ селскитѣ имъ учетель Димитръ Кънчевъ който още и до днесъ е живъ.

СЛИВЕН
1879